
PIERŚCIONECZEK (1) *sb m*

pierścionecek, [pierzcionecek].

sg N pierścionecek. ◊ [*pl N* pierzcioneckzi.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. (s.v. pierścień).

Dem. od „pierścionek”:

a. *Od znac. ‘ozdoba noszona na palcu’:* Anellus – Pierfczioniczek. *Calep* 78b.

b. [*Od znac. ‘inne ozdoby’; kolczyk: <...> inares [...] pyerzczoneczkij TomZbrudzBrul Gen 35/4.*

Wyrażenia: »pierzcionecek uszny«: <...> inares aureas {pyerzczoneczki v[ichne} flothe TomZbrudzBrul Gen 24/22.

»pierzcionecek złoty«: TomZbrudzBrul Gen 24/22 cf »pierzcionecek uszny«.]

LW